

בית המלון, כשחכיית לאורחים. באו המון. אל תשאלו. הוא צבר נהדר. אני אוהבת מכנסים שלוש-רבעי הולכת בהם ברחוב צועקים אחרי "פיג'אמה".

יופי להשתוק בבריכה, שהיא המקום הנהדר ביותר בבית המלון. אני אוהבת לשחות. אני שוחה בשבתות, מרחקים קטנים (אחרת אסבע). הבחור שחתכו לו משום מה את הראש בתמונה (דווקא היה לו ראש טוב) הוא תייר מארצות הברית ששהה באותה עת באותו בית מלון. הבחורה היא אחת מידידותי שבאה לבקר אותי בבית המלון. ביילתי כל בוקר בשחייה ממושכת בבריכה. השתזפתי בכל הגוף.

ארוחת הצהריים נהדרת. אני יודעת להעריך ארוחה טובה, כי אני אוהבת לאכול. בדרך כלל אני אוכלת צהריים בבית או במחנה. אני עצמי איני יודעת לבשל. אגב, סיפרו לי שללחמניות יש היסטוריה בבית המלון. היה שם פעם תייר אמריקאי שהכריח את ההנהלה לתת לו לאפות את הלחמניות ומאז ממשיכים לאפותן, להנאתו של הקהל הרחב. מה יש לומר, הלחמניות כיתר הארוחות בבית המלון הן טובות מאד.

ת בסלון של בית המלון וקוראה בעתון. הייתי אז די שלושה שפוננים ושלישיתם אבדו לי. השאלתי אותם הייתי נאלצת לסלפן הביתה ולהזעיק שפתון חדש.

גמרנו. אחרי כל העסק, אני הולכת הביתה. מימין עומד האישי הכי נחמד שבמלון, משה השוער. כשהייתי באה אליו לקחת את מפתח החדר הייתי עומדת לידו שעות וצוחקת. היה חופש נהדר, ותודותי להעולם הזה ולתיא.

איני יודעת פניית. לכן גם לי היה קשה לדבר עם מלכת הלימונדה הפינית, איננה לאמסטריס, שהיא אם לחמשה ילדים ורק בת 28. בבית המלון לא היתה לה התעסקות

הסלפון העומד בתמונה לידי עבד כל הזמן. את אח שנהאת המצרי, ספר טוב. בערבים קאי הוא בלייראש. (ראה תמונה למעלה).